

خیبر سازی‌های جدید درپارک نقشه نخست وژهر

رژیم صهیونیستی برای تکرار تجاوز به ایران برپرسی شد

حیات نهایه‌و در ادامه تنش

صفحه ۱۱

بودجه ۱۴۰۵ فشار بر مردم و تورم بالا را ادامه می‌دهد!

اقتصاد ایران در بن‌بست؟

پیمان مولوی، کارشناس اقتصادی، هشدار داد که اقتصاد ایران در مسیری قرار گرفته که تا پایان سال آینده، تورم سالیانه به ۵۰ درصد خواهد رسید. او «حکمرانی دینفعانه» و فقدان آزادی اقتصادی را عامل اصلی این بحران دانست.

در حالی که چند هفته تا ارائه لایحه بودجه ۱۴۰۵ به مجلس شورای اسلامی باقی مانده، ترکیب منابع درآمدی دولت، به‌ویژه افزایش اتکا به مالیات، به یکی از محورهای اصلی بحث کارشناسان تبدیل شده است. از سوی دیگر، رکود اقتصادی، کاهش محسوس قدرت خرید خانوارها و تداوم نااطمینانی‌های سیاسی و اقتصادی، پرسش‌های جدی درباره کارآمدی سیاست‌های بودجه‌ای و توان دولت در مهار تورم ایجاد کرده است. محدودیت در فروش نفت و تحریم‌ها فشار مضاعفی بر دولت وارد کرده و مسیر تصمیم‌گیری در بودجه را پیچیده‌تر ساخته است.

در چنین فضایی، نگاه‌ها بیش از پیش به محتوای لایحه بودجه معطوف شده: سندی که قرار است چشم‌انداز اقتصاد کشور در سال آینده را ترسیم کند و انتخاب‌های کلان مالی و سیاستی دولت را نمایان سازد.

در همین رابطه، پیمان مولوی، کارشناس اقتصادی با اشاره به نزدیک شدن زمان تدوین بودجه سال ۱۴۰۵، به نقد جدی ساختار بودجه، سیاست‌های مالیاتی، وابستگی دولت به درآمدهای ناپایدار و مسیر کلی اقتصاد ایران پرداخت و تأکید کرد که اقتصاد کشور در مسیری نگران‌کننده حرکت می‌کند.

وی با اشاره به اظهارات اخیر رئیس سازمان امور مالیاتی مبنی بر پیشی گرفتن درآمدهای مالیاتی از درآمدهای نفتی گفت: این موضوع با افتخار مطرح می‌شود و درباره آن مانور رسانه‌ای داده می‌شود، اما سؤال اصلی این است که آیا در یافت مالیات سنگین در شرایط رکود تورمی شدید، آن هم در اقتصادی که دو سال است با رکود عمیق دست‌وپنجه نرم می‌کند، جای افتخار دارد یا ما به سرافکندگی.

شرح در صفحه ۱

ماجرای تعطیلی کنسرت‌ها و واگذاری رانتی سینماها در اصفهان چیست؟

فرهنگ ملوک‌الطوایفی

وحذف تدریجی

وزارت ارشاد

صفحه ۶

راهکار ظریف برای رسیدن ایران و آمریکا به توافق هسته‌ای

اغراق‌آمیز و سیاسی‌شده از جمهوری اسلامی به‌عنوان ناقض حقوق بشر ارائه کرده‌اند. این امر چرخه امنیتی‌سازی را تشدید کرده و ظرفیت ایران برای کنشگری مستقل در عرصه جهانی را کاهش داده است.»

می‌توان با دیپلماسی دقیق راه خروج از چرخه باطل واکنش‌های مقاومتی به امنیتی‌سازی یافت

در این مقاله به عنوان پیشنهادی برای «ساختن ایرانی بهتر و جهانی امن‌تر»، در میانه این تهدیدها و تحمیل‌ها مطرح شد: تهران و مخالفت‌اش باید راه خروجی برای این چرخه باطل بیابند. روشن است که برخی مسیرها کارایی ندارند. فشار توانسته ایران را به تغییر رفتار وادار کند. از سوی دیگر، اقدامات دفاعی ایران، از جمله افزایش غنی‌سازی هیچ‌گاه تهدیدهای متصور را کاهش نداده است. امنیتی‌سازی در قلمرو ادراک ذهنی عمل می‌کند، نه ظرفیت مادی. در نتیجه، اقدامات دفاعی هدف معمولاً روایت نیروهای امنیتی‌ساز را تقویت می‌کند. این امر به‌ویژه درباره لفاظی‌های تحریک‌آمیز صادق است، مانند اظهارات غیرمستولانه برخی سیاستمداران ایرانی در دهه ۹۰ شمسی که مدعی بودند ایران «چهار پایتخت عربی» (دمشق، بغداد، بیروت و سنعا) را کنترل می‌کند-اظهاراتی که دست نیروه‌ای امنیتی‌ساز را برای تشدید فشار باز گذاشت.

ممکن است چنین به نظر برسد که تهران در تله‌ای ناگشودنی افتاده است. اما تجربه نشان می‌دهد که با دیپلماسی دقیق می‌توان راه خروج یافت. ایران توانست در نیمه نخست دهه ۱۳۹۰ چرخه امنیتی‌سازی را از طریق گفت‌وگو با آمریکا بشکند؛ گفت‌وگوهایی که به برنامه جامع اقدام مشترک ۱۳۹۴ انجامید-توافقی که تضمین می‌کرد ایران هرگز به‌دنبال سلاح هسته‌ای نرود و در عوض شرایط آبدی‌سازی اقتصادی فراهم شود. این توافق حقوق بین‌المللی ایران را حداقل به طور موقت تغییر داد. شورای امنیت سازمان ملل متحد در قطعنامه ۲۲۳۱ اعلام کرد که «انتقاد برجام تغییر بنیادینی در بررسی این موضوع ایجاد می‌کند» و میل خود برای «ساختن رابطه‌ای جدید با ایران مبتنی بر اجرای برجام» را ابراز کرد.

نگارندگان معتقدند: موفقیت ایران در دستیابی به توافق،

پیش و بیش از هر چیز محصول مشارکت گسترده مردم

در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۳۹۲ بود-مشارکتی که توهم

فروپاشی قریب‌الوقوع جمهوری اسلامی را در آمریکا و اروپا

از بین برد-توهمی که از حوادث پس از انتخابات ۱۳۸۸

شکل گرفته بود. انتخاب‌های همچنین به دولت جدید روحانی

مشروعیت داخلی بخشد که تلاش می‌کرد حقوق مردم

ایران را نه از طریق تقابل بلکه از مسیر گفت‌وگو صیانت

کند.

در همین راستا مطرح شد: «شکستن چرخه امنیتی‌سازی

از داخل و با اجماع‌سازی داخلی آغاز شد. ایران می‌تواند

بار دیگر چنین اجماعی ایجاد کند، اما این امر مستلزم

گفت‌وگوی ملی میان گروه‌های سیاسی، جریان‌های

اجتماعی و مردم است. خوشبختانه ایران پل‌تفرم‌های

مجازی ایجادشده توسط سازمان‌های غیردولتی دارد که

شهروندان می‌توانند شکایات خود درباره سیاست‌ها و

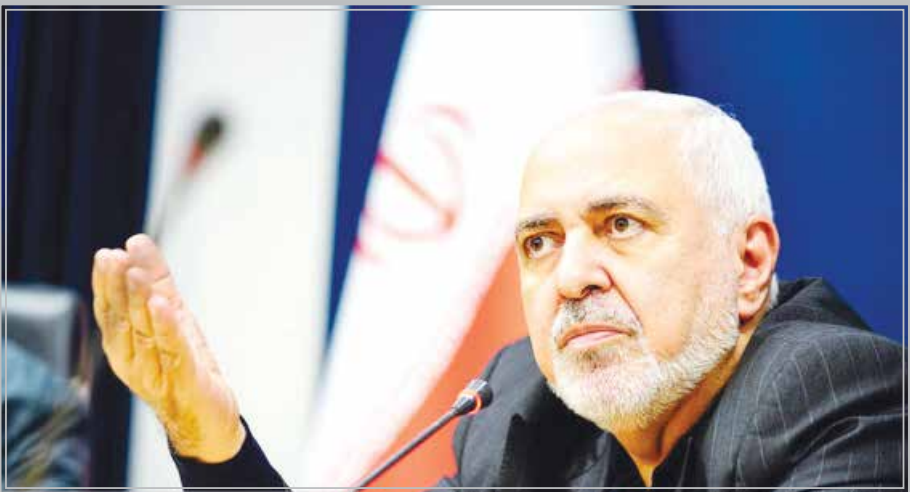
کارگزاران را ثبت کنند و داده‌های مرتبط با فراگیری این

شکایات گردآوری می‌شود. دولت باید این گزارش‌دهی را

تشویق کند و دستگاه‌ها را ملزم به اقدامات انجام‌یده

چنین اقدامی سرمایه اجتماعی را افزایش داده و بستر لازم

برای سیاست‌های مقابله با امنیتی‌سازی را فراهم می‌کند.

حملات قرار داده و فرماندهان نظامی، دانشمندان و حتی شهروندان عادی ایران را کشته است. در نتیجه، ایران به‌جای پیگیری برنامه‌های هدفمند خودش مجبور به اتخاذ سیاست‌های واکنشی و مقاومتی شده است. در پاسخ به افزایش فشار آمریکا و اسرائیل، سطح غنی‌سازی را به ۶۰ درصد رساند و همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را کاهش داد. پس از حملات مشترک و توجیه‌ناپذیر آمریکا و رژیم صهیونیستی بحث‌هایی میان مردم عادی ایران درباره ضرورت تغییر دکترین دفاعی کشور به‌سمت سلاح هسته‌ای مطرح شد. درخواست‌های بستن تنگه هرمز افزایش یافت. اگر تجاوز و فشار علیه ایران نمی‌بود، ایران به همکاری‌های بی‌سابقه با آژانس ذیل توافق ۲۰۰۵ ادامه می‌داد و بر همکاری منطقه‌ای تمرکز می‌کرد که از سال ۱۹۸۵ پیشگام آن بوده است.

ظریف و کمرسیری با این دیدگاه که «امنیتی‌سازی علیه ایران باعث شکل‌گیری ذهنیت محاصره شده است-ذهنیتی که اغلب به کنترل‌های اجتماعی سخت‌تری می‌انجامد که شامل محدودیت بر اینترنت و رسانه‌های اجتماعی و تدابیر نظارتی برای شناسایی جاسوسان و خرابکاران است»، مطرح کردند: «این تدابیر قادر به حل‌وفصل ریشه‌های نارضایتی داخلی-مشکلات اقتصادی، فرسایش سرمایه اجتماعی، و شکاف رو به گسترش میان دولت و جامعه نیست. با این حال چنین تدابییری نتیجه تحمیل طولانی‌مدت «ذهنیت محاصره» است. در مورد تهران، این امنیتی‌سازی پیش از همه با صدام حسین آغاز شد و از توسعه و رفاه بکاهد زیرا عراق، اسرائیل و ایالات متحده به آن حمله کرده‌اند. جنگ اقتصادی آمریکا از تحریم‌های فلج‌کننده باراک اوباما تا کارزار فشار حداکثری ترامپ به سقوط ارزش ریال، تورم غیرقابل تحمل و فساد ناشی از غور زدن تحریم‌ها انجام‌یده است. اما قدرت‌های خارجی به‌جای پذیرش نقش خود در فلاکت مردم ایران، قدرت‌های خارجی، تصویری گزینشی،

امنیتی‌شده به‌تدریج از عاملیت و کنشگری مستقل فاصله

می‌گیرد و در سلسله‌ای از رفتارهای واکنشی گرفتار می‌شود.

در این مطلب پیشنهاد شده است: شکستن این چرخه

آسان نخواهد بود و مستلزم آن است که قدرت‌های خارجی

مقهوری است که از آن برای توجیه کنترل، محدودسازی

و جهت‌دهی به رفتار دیگران نیز بهره می‌گیرند. هنگامی

که دانشمندان علوم سیاسی از «امنیتی‌سازی» سخن

می‌گویند به فرآیندی اشاره دارند که طی آن یک مسئله

خاص به‌عنوان تهدیدی وجودی تصور می‌شود-تهدیدی که

به‌جای رسیدگی به آن از طریق سازوکارهای عادی سیاسی،

مستلزم اقدامات فوق‌العاده و استثنایی معرفی می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران نمونه‌ای بسیار روشن از این

وضعیت است. اسرائیل و ایالات متحده آمریکا طی دو دهه

گذشته تلاش کرده‌اند جهان را متقاعد کنند که ایران را نباید

یک کشور عالی تلقی کرد، بلکه باید آن را خطر اصلی نظم

بین‌المللی دانست. نتیجه این تلاش‌ها، محکوم‌های

مداوم، تحریم‌های خردکننده، تهدید به اقدام نظامی و در

ماه‌های اخیر، اجرای عملیات نظامی مستقیم علیه قلمرو

ایران حتی در خلال مذاکرات دیپلماتیک میان تهران و

واشنگتن بوده است. ایران نیز در واکنش، ناگزیر شده منابع

و توجه بیشتری را صرف دفاع کند. همچنین برای نشان

دادن این‌که تسلیم فشار نمی‌شود، سطح غنی‌سازی اورانیوم

را افزایش دهد. در نتیجه امنیتی‌سازی خارجی ایران، در

داخل کشور نیز پوششی مشابه ایجاد شده است؛ به‌گونه‌ای

که در مواجهه با چالش‌های اجتماعی رویکردی سختگیرانه‌تر

اتخاذ شده و محدودیت‌ها افزایش داده شده است.

نگارندگان با بیان این که «نتیجه این روند، شکل‌گیری

یک چرخه امنیتی‌سازی است-چرخه‌ای خصمانه که در

آن ایران و دشمنانش خود را مجبور به اتخاذ سیاست‌های

تهاجمی‌تر می‌بینند»، بیان کردند: این پدیده مشابه

«معمای امنیت» است که در آن افزایش ظرفیت‌های مادی

یک طرف موجب واکنش متقابل دیگری می‌شود. اما در

چرخه امنیتی‌سازی، نقطه آغاز افزایش مادی قدرت نیست؛

بلکه در حوزه گفت‌وگامی و اقناع عمومی است. کشور هدف

ابتدا به‌مثابه تهدید تصویر می‌شود، سپس همان گونه با

آن برخورد می‌گردد و آن کشور در پاسخ اقداماتی اتخاذ

می‌کند-مانند تقویت توان موشکی یا افزایش غنی‌سازی-که

برای «تایید» ادعاهای اولیه استفاده می‌شود. این چرخه

در عمل «پیش‌گویی خودکام‌خش» ایجاد می‌کند. کشور

اخبار
وزیر کشور:
برای اصلاح روال اعتراض داوطلبان انتخابات شوراها، لایحه داده‌ایم
وزیر کشور با اشاره به رایزنی‌های انجام شده با مجلس شورای اسلامی درخصوص امکان اعتراض داوطلبان رد صلاحیت‌شده به هیئت نظارت مرکزی اظهار کرد: در حال حاضر هیئت نظارت استان تصمیم‌گیرنده است و فرصت اعتراض داوطلبان به هیئت نظارت مرکزی وجود ندارد؛ دولت لایحه‌ای در این خصوص به مجلس ارائه کرده و طبق رایزنی ها، امیدواریم تا این روال اصلاح شود. به گزارش ایسنا، اسکندر مومنی وزیر کشور در جلسه انتخابات معتمدان هیئت اجرایی مرکزی هفتمین دوره انتخابات شوراها ی اسلامی شهر و روستا، افزایش مشارکت را در ارتقا وجهه بین‌المللی و تقویت امنیت ملی موثر دانست و گفت: معتمدان به عنوان بخشی از هیئت اجرایی مرکزی نقش مهمی در فرآیند انتخابات بر عهده دارند. وی با اشاره به رایزنی‌های انجام شده با مجلس شورای اسلامی در خصوص امکان اعتراض داوطلبان رد صلاحیت‌شده به هیئت نظارت مرکزی اظهار کرد: در حال حاضر هیئت نظارت استان تصمیم‌گیرنده است و فرصت اعتراض داوطلبان به هیئت نظارت مرکزی وجود ندارد؛ دولت لایحه‌ای در این خصوص به مجلس ارائه کرده و طبق رایزنی ها، امیدواریم تا این روال اصلاح شود. وزیر کشور با تأکید بر اینکه تلاش برای برگزاری امن و سالم انتخابات، وظیفه همه ماست، به ویژگی‌های انتخابات پیش رو از جمله تناسبی بودن در تهران و تمام‌الکترونیکی بودن فرآیند آن در سراسر کشور اشاره و عنوان کرد: احزاب در انتخابات پیش رو، نقش مهمی بر عهده خواهند داشت و می‌توانند باعث افزایش مشارکت شوند. علی زینی‌نوی معاون سیاسی وزیر کشور و رئیس ستاد انتخابات نیز در ابتدای این جلسه، تشکیل هیئت اجرایی مرکزی بر اساس ماده ۴۴ و ۴۵ قانون انتخابات شوراها ی اسلامی شهر و روستا را گام مهمی در آغاز فرآیند انتخابات دانست و گفت: با توجه به تغییرات قانون انتخابات این اولین انتخابات معتمدان هیئت اجرایی مرکزی انتخابات شوراها ی اسلامی شهر و روستا است. وی اظهار کرد: ما بر اساس قانون سعی کردیم از همه سلیاق و گرایش‌ها یک جمع فراگیر تشکیل دهیم؛ امیدواریم که انتخابات نیز با همین رویکرد و به شکل پرشور برگزار شود.
به گزارش ایسنا، بر اساس قانون جدید انتخابات شوراها، وزارت کشور باید یک هیئت اجرایی مرکزی با حضور ۷ عضو حقوقی و ۶ عضو معتمد مردمی تشکیل دهد. بر این اساس، صبح امروز پس از رای گیری، ۶ عضو اصلی و ۳ عضو علی البدل معتمدان مردمی از بین ۳۰ نفر انتخاب شدند. جمال عرف، شهرده پیرانی، سید ضیاء هاشمی، سید کامل تقوی نژاد، مصطفی رستمی و بیژن رنجبر به عنوان ۶ نفر عضو حقیقی هیئت مرکزی اجرایی و انوشیروان محسنی بنیدی، محمد صدوقی و حسین کمالی به عنوان اعضای علی البدل هیئت اجرایی مرکزی انتخاب شدند.

تاجگردون:

دولت اعداد بودجه را به واقعیت نزدیک‌تر کرده است

رئیس کمیسیون برنامه و بودجه مجلس اظهار کرد: براساس شنیده‌ها، دولت رشد کمی را در بودجه سال آینده پیش‌بینی کرده است. تلاش دولت این است که اعداد بودجه را به واقعیت نزدیک‌تر کند.

به گزارش ایسنا، غلامرضا تاجگردون با اشاره به لایحه بودجه ۱۴۰۵ گفت: بودجه اسمال از نظر شکلی متفاوت است یعنی در بودجه احکام نیست و شامل «ماده واحده» می‌شود که در آن اعداد و ارقام در قالب جدول آمده است.

رئیس کمیسیون تلفیق بودجه با بیان اینکه مفروضات بودجه‌ای نقش بسیار مهمی در سرنوشت اقتصاد و بودجه دارد، گفت: وجود نوسانات مختلف در اقتصاد، بودجه سال جاری را با کسری‌های مواجه کرد. وی همچنین گفت: بر اساس شنیده‌ها، دولت رشد کمی به بودجه سال آینده داده و تلاش کرده اعداد بودجه را به واقعیت نزدیک‌تر کند. البته باید ببینیم رعایت موضوع در چه مواردی انعکاس داشته است. تاجگردون با بیان اینکه انتظام بودجه امر مهمی در تدوین بودجه است، افزود: بودجه باید دارای یک نظم موثر و فاقد کسری باشد تا ساختار اقتصادی کشور دچار لطمه نشود لذا باید بودجه سال ۱۴۰۵ به طور جدی مسائل معیشتی مردم را مورد توجه قرار دهد. وی تأکید کرد: نباید مردم در قبال بودجه سال آینده، تحت تأثیر فشارهای قیمتی و هزینه‌ای قرار گیرند و باید فشارها به حداقل برسد. ما در مجلس با همین نگاه وارد بحث بودجه خواهیم شد.